

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

12 mai 2022*

Cuprins

Cadrul normativ	3
Dreptul Organizației Mondiale a Comerțului	3
Dreptul Uniunii	4
Istoricul litigiului	7
Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată	8
Concluziile părților în fața Curții	10
Cu privire la recursul principal	10
Cu privire la primul motiv	11
Argumentația părților	11
Aprecierea Curții	12
Cu privire la al doilea motiv	15
Argumentația părților	15
Aprecierea Curții	16
Cu privire la al treilea motiv	18
Argumentația părților	18
Aprecierea Curții	19
Cu privire la recursul incident	22
Cu privire la primul motiv	22

* Limba de procedură: engleza.

Argumentația părților	22
Aprecierea Curții	23
Cu privire la al doilea motiv	25
Argumentația părților	25
Aprecierea Curții	26
Cu privire la cheltuielile de judecată	26

„Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/763 – Importuri de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolele 6, 16 și 18 – Probă – Informații furnizate în afara unui răspuns la un chestionar antidumping – Pondere a vânzărilor care afectează calcularea dumpingului – Articolul 2 alineatele (1) și (3) – Calcularea valorii normale – Ierarhie între metodele de calcul – Articolul 3 alineatele (2) și (3) – Prejudiciu – Calcularea marjei de subcotare – Recurs incident – Articolul 2 alineatul (11) – Amploarea reală a dumpingului – Articolul 18 – Scutire de a răspunde la un chestionar antidumping – Inexistența unei lipse a cooperării”

În cauza C-260/20 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 11 iunie 2020,

Comisia Europeană, reprezentată inițial de J.-F. Brakeland și A. Demeneix și ulterior de J.-F. Brakeland și G. Luengo, în calitate de agenți,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Hansol Paper Co. Ltd, cu sediul în Seul (Coreea de Sud), reprezentată de J.-F. Bellis, B. Servais și V. Crochet, avocats,

reclamantă în primă instanță,

European Thermal Paper Association (ETPA), cu sediul în Zürich (Elveția), reprezentată de H. Hobbelen, B. Vleeshouwers și K. Huyghebaert, advocaten, și de J. Rivas, abogado,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna A. Prechal (raportoare), președintă de cameră, domnii J. Passer, F. Biltgen și N. Wahl și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 13 ianuarie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 2 aprilie 2020, Hansol Paper/Comisia (T-383/17, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2020:139), prin care acesta a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/763 al Comisiei din 2 mai 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea (JO 2017, L 114, p. 3, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care acest regulament privea produsele fabricate de Hansol Paper Co. Ltd (denumită în continuare „Hansol”).
- 2 Prin recursul incident formulat, European Thermal Paper Association (ETPA) solicită anularea hotărârii atacate.

Cadrul normativ

Dreptul Organizației Mondiale a Comerțului

- 3 Prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), Consiliul Uniunii Europene a aprobat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994, precum și acordurile care figurează în anexele 1, 2 și 3 la acest acord, printre care figurează Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112) (denumit în continuare „acordul antidumping”).
- 4 Articolul 2 din acordul antidumping, intitulat „Stabilirea existenței unui dumping”, prevede:

„2.1 În sensul prezentului acord, un produs poate fi considerat ca făcând obiectul unui dumping, adică fiind introdus pe piața unei alte țări la un preț inferior valorii sale normale, dacă prețul de export al acestui produs atunci când este exportat dintr-o țară în alta este inferior prețului comparabil, practicat în cursul unor operațiuni comerciale normale, pentru produsul similar destinat consumului în țara exportatoare.

2.2 În cazul în care nu există vânzări ale produsului similar pe piața internă a țării exportatoare, în cursul operațiunilor comerciale normale, sau în cazul în care datorită situației specifice a pieței sau volumului redus de vânzări pe piața internă a țării exportatoare [...], asemenea vânzări nu permit o comparație adecvată, marja de dumping trebuie să fie determinată fie prin comparație cu un preț comparabil al produsului similar atunci când acesta este exportat într-o țară terță

corespunzătoare, dacă acest preț este reprezentativ, fie prin comparație cu costul de producție din țara de origine, majorat cu o sumă rezonabilă pentru costurile de administrare, comercializare sau costurile cu caracter general și pentru profituri.

[...]

Dreptul Uniunii

- 5 Articolul 1 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”) prevede:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Uniune este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru un produs similar în țara exportatoare.

[...]

- 6 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței dumpingului”, prevede:

„(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

[...]

(2) Vânzările produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în Uniune. Cu toate acestea, se poate utiliza un volum de vânzări mai mic, de exemplu, atunci când prețurile practicate sunt considerate reprezentative pentru piața respectivă.

(3) În cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

[...]

(9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

[...]

(11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de examinare se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Uniune sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Uniune, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Uniune în cazul în care configurația de export diferă semnificativ între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.”

7 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.”

8 Articolul 6 din același regulament, intitulat „Examinarea”, prevede:

„(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe examinarea la nivelul Uniunii. Această examinare are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan.

Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de examinare care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii.

[...]

(2) Destinatarii chestionarelor utilizate într-o examinare antidumping au la dispoziție cel puțin 30 de zile pentru a răspunde. [...]

[...]

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului.

[...]”

9 Articolul 16 din regulamentul de bază, intitulat „Vizite de verificare”, prevede:

„(1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, operatorilor comerciali, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, Comisia poate alege să nu efectueze o vizită de verificare.

[...]”

10 Articolul 18 din acest regulament, intitulat „Lipsa cooperării”, prevede:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ examinarea, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

[...]

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

[...]”

Istoricul litigiului

- 11 Istoricul litigiului, prezentat la punctele 1-22 din hotărârea atacată, poate fi rezumat după cum urmează.
- 12 Hansol este o societate cu sediul în Coreea de Sud, care produce și exportă hârtie termică subțire, în special către Uniunea Europeană.
- 13 În urma unei plângeri depuse de ETPA, o organizație fără scop lucrativ ce reprezintă interesele producătorilor europeni de hârtie termică subțire, Comisia a deschis, la 18 februarie 2016, o anchetă antidumping privind importul de hârtie termică subțire cu o greutate de cel mult 65 g/m², în rulouri cu o lățime de minimum 20 cm, de o greutate (inclusiv hârtia) de minimum 50 kg și cu un diametru (inclusiv hârtia) de minimum 40 cm (denumite în continuare „rulouri jumbo”), cu sau fără un strat de bază pe una sau pe ambele fețe, acoperită cu o substanță termosensibilă (amestec între un colorant și un revelator care reacționează și formează o imagine odată cu aplicarea de căldură) pe o față sau pe ambele fețe și cu sau fără un strat de suprafață, originară din Coreea de Sud, încadrată în patru coduri ale NC distincte (denumită în continuare „produsul în cauză”).
- 14 În perioada de anchetă, cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015, Hansol a vândut în Uniune produsul în cauză unor clienți independenți, precum și unui comerciant afiliat, Hansol Europe BV, și unui număr de patru întreprinderi prelucrătoare afiliate, și anume Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (denumită în continuare „Heipa”) și R+S Group GmbH (denumită în continuare „R+S”). Aceste întreprinderi prelucrătoare afiliate aveau printre altele ca obiect de activitate transformarea produsului în cauză în rulouri de mici dimensiuni, vândute în Uniune unor clienți independenți sau afiliați.
- 15 Un alt producător-exportator sud-coreean, Hansol Artone Co. Ltd (denumit în continuare „Artone”), care era afiliat Hansol, a cooperat la ancheta antidumping.
- 16 La 19 februarie 2016, după ce a primit chestionarul antidumping destinat producătorilor-exportatori ai produsului în cauză, Hansol a solicitat ca Schades Nordic, Heipa și R+S să fie scutite de obligația de a completa acest chestionar, ținând seama de lipsa sau de numărul limitat de vânzări ale produsului în cauză efectuate de aceste societăți unor clienți independenți în Uniune.
- 17 La 23 februarie 2016, Comisia a acceptat această cerere, rezervându-și totodată dreptul de a adresa alte cereri de informații.
- 18 La 7 martie 2016, după ce a examinat anumite informații furnizate de Hansol, Comisia a decis că Schades Nordic, Heipa și R+S trebuiau să răspundă la anumite părți ale chestionarului antidumping.
- 19 La 21 martie 2016, în urma unei vizite la sediile Schades, Comisia a indicat Hansol că cererile de informații din 7 martie 2016 urmau să fie limitate în continuare la Schades.
- 20 La 15 aprilie 2016, Comisia a confirmat primirea răspunsurilor la chestionarele antidumping formulate de Hansol, de Artone, de Hansol Europe, precum și de Schades. Între 15 iunie și 26 august 2016, Comisia a efectuat vizite de verificare la sediile acestor societăți.

- 21 La 16 noiembrie 2016, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2005 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea (JO 2016, L 310, p. 1).
- 22 Între 17 noiembrie 2016 și 23 martie 2017, Hansol și-a prezentat observațiile cu privire la documentele de informare care conțineau constatările provizorii și definitive ale Comisiei.
- 23 La 2 mai 2017, Comisia a adoptat regulamentul în litigiu, care impune o taxă antidumping definitivă asupra importurilor produsului în cauză sub forma unei sume fixe de 104,46 euro pe tonă (greutate netă).

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 24 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 iunie 2017, Hansol a formulat o acțiune prin care a solicitat anularea regulamentul în litigiu.
- 25 În susținerea acțiunii formulate, Hansol a invocat cinci motive. Numai prima critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, primul aspect al celui de al doilea motiv, al patrulea motiv, precum și al doilea și al treilea aspect ale celui de al cincilea motiv sunt relevante pentru aprecierea motivelor invocate în recurs și în recursul incident.
- 26 Prin Ordonanța din 27 noiembrie 2017, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a admis cererea de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei formulată de ETPA.
- 27 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat regulamentul în litigiu. În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, Hansol contesta calculul marjei de dumping a produsului în cauză. Ea susținea în esență că Comisia săvârșise o eroare vădită de apreciere cu ocazia stabilirii ponderii vânzărilor în Uniune către clienți independenți în raport cu vânzările către întreprinderile prelucrătoare afiliate, evaluată între 15 % și 25 % din totalul vânzărilor pentru cei dintâi și, respectiv, între 75 % și 85 % din acest total pentru cele din urmă. Comisia nu ar fi ținut seama de cantitățile vândute de Schades Nordic unor clienți independenți.
- 28 Pentru motivele prezentate la punctele 84-87 și 92 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat eroarea de stabilire a ponderii invocată. Întrucât calculele efectuate de Comisie nu reflectau amploarea reală a dumpingului practicat de Hansol, Tribunalul a apreciat că Comisia încălcase articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.
- 29 În cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv, Hansol susținea că, din cauza acestei erori de stabilire a ponderii, taxa antidumping definitivă de 104,46 euro pe tonă (greutate netă) impusă de Comisie în regulamentul în litigiu reflecta un nivel de dumping superior celui constatat în cursul anchetei. La punctele 100-106 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis acest aspect pentru considerentul că taxa definitivă fusese determinată pe baza erorii de stabilire a ponderii constatate anterior.
- 30 Al patrulea motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază. Hansol susținea că Comisia construise în mod eronat valoarea normală prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din acest regulament. La punctele 152-158 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis acest motiv. Tribunalul a constatat în esență că, în pofida faptului că Artone nu vindea două tipuri

de produse pe piața sa internă și că Comisia confirmase că pentru unul dintre aceste tipuri de produse vânzările interne ale Hansol erau reprezentative, Comisia decisese, pentru aceste două tipuri de produse, să construiască valoarea normală în temeiul articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază. Tribunalul a considerat că o astfel de stabilire a valorii normale a Artone este contrară articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prevede că, în cazul în care exportatorul nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători, iar nu construită pe baza costurilor de producție ale societății în cauză. Tribunalul a respins argumentele Comisiei întemeiate pe împrejurările potrivit cărora structurile costurilor sau prețurile de vânzare erau sensibil diferite între Hansol și Artone pentru motivul că ele nu fac parte din derogările de la metoda de stabilire a valorii normale în funcție de prețurile reale. Tribunalul a concluzionat în consecință că, la stabilirea valorii normale a Artone, Comisia încălcăse articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază.

- 31 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (1)-(3) și (5)-(8) din regulamentul de bază, a jurisprudenței instanțelor Uniunii, a deciziilor OMC, a practicii decizionale anterioare a Comisiei și a principiilor comparației echitabile și egalității de tratament, Hansol contesta stabilirea marjei de prejudiciu. Hansol reproșa Comisiei cu precădere că a evaluat prejudiciul prin aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și prin construirea artificială a prețului de export pentru rulourile jumbo în loc să se întemeieze pe prețurile finale ale acestor rulouri practicate efectiv în cadrul vânzărilor către clienți independenți.
- 32 La punctele 197-205 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat existența unei erori care afecta calculul marjei de prejudiciu și a admis al doilea aspect al celui de al cincilea motiv. El a considerat în esență că Comisia săvârșise o eroare atunci când a apreciat existența unui prejudiciu prin construirea prețului de export al revânzărilor de către Schades a produsului în cauză către clienți independenți prin deducerea în special a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (denumite în continuare „costurile VGA”) și a unui profit pentru a ajunge la acest preț – cost, asigurare și navlu – (denumit în continuare „prețul CIF”) ipotetic la frontiera Uniunii, în loc să utilizeze prețurile de vânzare facturate în mod real ca urmare a acestor revânzări și să se deducă doar costurile suportate pentru vânzare. El a apreciat că, în ceea ce privește revânzările de către Schades a produsului în cauză unor clienți independenți, ele nu priveau vânzarea de rulouri de mici dimensiuni, ci chiar produsul în cauză. Tribunalul a dedus de aici că acest produs era cel care intra în concurență cu produsul similar din industria Uniunii și care cauza un prejudiciu acestei industrii, astfel încât „punctul de referință” care trebuia luat în considerare pentru calcularea prejudiciului nu se situa la nivelul frontierei Uniunii, ci la nivelul clienților independenți ai Schades.
- 33 În sfârșit, în cadrul celui de al treilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3) și (6) din regulamentul de bază, Hansol considera că pretinsele erori din cadrul celui de al doilea aspect al acestui motiv și în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv denaturau în egală măsură calculul marjelor de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative.
- 34 La punctele 208-213 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că eroarea de stabilire a ponderii afecta în egală măsură calculul subcotării prețurilor, întrucât Comisia utilizase aceeași pondere pentru acest din urmă calcul. Întrucât nu putea exclude ca această eroare combinată cu cea săvârșită la calcularea marjei de prejudiciu să afecteze și analiza subcotării prețurilor și examinarea incidenței importurilor care făceau obiectul dumpingului asupra produselor similare din industria Uniunii, Tribunalul a decis să admită al treilea aspect al celui de al cincilea motiv.

Concluziile părților în fața Curții

35 Prin recursul formulat, Comisia solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea Hansol la plata cheltuielilor de judecată și
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei de recurs.

36 ETPA formulează aceleași concluzii precum Comisia.

37 Hansol solicită Curții:

- respingerea recursului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs și
- obligarea ETPA la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.

38 Prin recursul incident formulat, ETPA solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea Hansol la plata cheltuielilor de judecată;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și celei de recurs.

39 Hansol solicită Curții:

- respingerea recursului incident și
- obligarea ETPA la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recursul principal

40 În susținerea recursului formulat, Comisia, susținută de ETPA, invocă trei motive. Primul motiv este întemeiat pe o denaturare a elementelor de probă și pe o interpretare eronată a cadrului juridic aplicabil datelor pe care Comisia se putea întemeia pentru a construi prețul de export. Al doilea motiv este întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază pentru stabilirea valorii normale în cazul lipsei de vânzări pe piața internă. Al treilea motiv este întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 3 din regulamentul de bază la stabilirea marjei de subcotare în cazul exportului către Uniune prin intermediul unor entități afiliate.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 41 Comisia susține că, la punctele 84-87, 92 și 100-106 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat în mod eronat elementele de probă necesare pentru construirea prețului de export conform articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- 42 Cu titlu principal, Comisia consideră că Tribunalul a denaturat elementele de probă atunci când a considerat, la punctele 85 și 86 din hotărârea atacată, că din elementele prezentate în cursul procedurii administrative rezulta că cel puțin o altă întreprindere prelucrătoare afiliată, și anume Schades Nordic, revânduse un anumit volum din produsul în cauză cumpărat de la Hansol. Astfel, potrivit Comisiei, Schades Nordic nici nu răspunsese la un chestionar antidumping, nici nu făcuse obiectul unei vizite de verificare în cursul acestei proceduri, astfel încât nu se putea considera că fuseseră prezentate elemente de probă privind vânzările acesteia din urmă în cursul procedurii menționate.
- 43 În subsidiar, Comisia susține că Tribunalul a interpretat în mod eronat normele aplicabile în materie de probațiune. În plus, Tribunalul ar fi înlocuit în mod nelegal aprecierea Comisiei cu propria apreciere.
- 44 În primul rând, Comisia consideră că, statuând că ea ar fi trebuit să țină seama de datele societății Schades Nordic, Tribunalul i-a impus să ia în considerare date care nu proveneau din procedura de culegere și de verificare organizată în conformitate cu regulamentul de bază. Pentru a ajunge la determinări obiective și precise, Comisia consideră că este ținută să colecteze, într-un anumit termen, datele societăților supuse anchetei prin intermediul răspunsurilor la chestionarele antidumping, a căror veridicitate este ulterior verificată. Regulamentul de bază și dreptul OMC s-ar opune ca ea să fie obligată să ia în considerare date care nu au fost nici furnizate de o parte interesată ca răspuns la un chestionar antidumping, nici verificate. Aceste considerații s-ar aplica cu atât mai mult în speță, întrucât, având în vedere că datele societății Schades Nordic au fost aduse la cunoștința Comisiei în cadrul unei cereri de nedivulgare, ele nu au făcut parte din dosarul de anchetă accesibil celorlalte părți interesate.
- 45 În al doilea rând, Comisia consideră că raționamentul Tribunalului este contradictoriu. Tribunalul ar fi considerat că vânzările efectuate de Schades erau reprezentative pentru vânzările către ansamblul întreprinderilor prelucrătoare afiliate și a apreciat că Comisia trebuia să țină seama de datele individuale ale întreprinderilor prelucrătoare afiliate. Întrucât hotărârea atacată nu conține nicio constatare care să invalideze aprecierea Comisiei potrivit căreia datele societății Schades erau reprezentative pentru vânzările către celelalte trei întreprinderi prelucrătoare afiliate în scopul construirii prețului de export în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept obligând Comisia să se întemeieze pe date care, întrucât nu fuseseră furnizate de Schades Nordic, nu erau verificate.
- 46 Hansol consideră că primul motiv trebuie respins ca vădit inadmisibil sau, în subsidiar, ca vădit nefondat.

Aprecierea Curții

- 47 În ceea ce privește critica prin care Comisia susține că Tribunalul s-a întemeiat pe o interpretare eronată a normelor aplicabile în materie de probațiune, trebuie amintit că, în temeiul regulamentului de bază, Comisia este cea căreia îi revine, în calitate de autoritate ce realizează examinarea, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Stabilirea acestor elemente trebuie să se facă în mod obiectiv în urma unei anchete fiabile. Cu toate acestea, nicio dispoziție din acest regulament nu conferă Comisiei puterea de a constrânge părțile interesate să participe la anchetă sau să prezinte informații [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 54].
- 48 Astfel cum reiese din coroborarea articolelor 6, 16 și 18 din regulamentul de bază, atunci când Comisia efectuează o anchetă cu privire la existența unui dumping și a unui prejudiciu, ea trebuie să urmărească în mod prioritar să obțină informații pertinente pe baza unei cooperări voluntare a părților interesate. În acest scop, ea transmite acestor părți chestionare antidumping în temeiul articolului 6 alineatul (2) din acest regulament. Răspunsurile la aceste chestionare constituie o sursă importantă de informații pentru Comisie. Conform articolului 6 alineatul (8) din regulamentul menționat, ea verifică, în măsura posibilului, informațiile astfel obținute înainte de a-și întemeia constatările pe acestea. Pentru a îndeplini această obligație, Comisia dispune de posibilitatea de a efectua vizite de verificare în temeiul articolului 16 din același regulament.
- 49 Rezultă că, în cazul cooperării voluntare a părților interesate, chestionarele antidumping constituie instrumentul privilegiat al Comisiei pentru efectuarea anchetelor sale antidumping. Numai în cazul în care o parte interesată nu cooperează la ancheta antidumping refuzând accesul la informațiile necesare, nefurnizându-le în termenele prevăzute sau obstrucționând semnificativ ancheta, Comisia își poate stabili constatările, în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, pe baza datelor disponibile.
- 50 Cu toate acestea, din modul de redactare a dispozițiilor regulamentului de bază nu reiese că, atunci când o parte interesată cooperează la anchetă și furnizează informații în afara unui răspuns la un chestionar antidumping, Comisia ar fi obligată să ignore aceste informații. O astfel de interpretare a acestor dispoziții ar fi, în plus, contrară atât obligației Comisiei de a examina cu toată diligența necesară toate informațiile de care dispune (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctele 32 și 36), cât și obiectivului regulamentului de bază de a stabili existența unui dumping și a unui prejudiciu în mod obiectiv pentru a institui taxe antidumping adaptate.
- 51 Prin urmare, în cursul unei proceduri antidumping, Comisia nu poate exclude informațiile furnizate de o parte interesată care cooperează la aceasta pentru simplul motiv că au fost transmise în afara unui răspuns la un chestionar antidumping.
- 52 În speță, din constatările factuale efectuate de Tribunal la punctul 85 din hotărârea atacată rezultă că Hansol a cooperat la anchetă și a furnizat Comisiei informații privind revânzarea produsului în cauză de Schades Nordic.
- 53 Având în vedere considerațiile enunțate la punctele 50 și 51 din prezenta hotărâre, faptul că informațiile privind revânzarea produsului în cauză de către Schades Nordic au fost furnizate de Hansol în afara unui chestionar antidumping nu putea scuti Comisia de obligația de a aprecia relevanța lor și de a le verifica.

- 54 De asemenea, faptul de a scuti anumite părți interesate de obligația de a răspunde la chestionarul antidumping nu exonerează Comisia de obligația de a aprecia și de a verifica informațiile primite în afara cadrului răspunsurilor la acest chestionar, întrucât acordarea acestor scutiri nu exonerează Comisia de responsabilitatea sa de a-și desfășura ancheta cu diligență.
- 55 Contrar celor susținute de Comisie, această interpretare nu este de natură să compromită imparțialitatea anchetei pentru motivul că informațiile în cauză nu au fost transmise tuturor celorlalte părți interesate pentru a le garanta drepturile procedurale. Astfel, Comisia nu își poate justifica lipsa de diligență în luarea în considerare a informațiilor pertinente invocând riscul unei încălcări a drepturilor procedurale ale celorlalte părți interesate pe care era obligată să le garanteze în cursul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului în litigiu.
- 56 În sfârșit, în ceea ce privește criticile potrivit cărora Tribunalul a denaturat elementele de probă și a înlocuit în mod nelegal aprecierea Comisiei cu propria apreciere considerând că informațiile privind revânzările efectuate de Schades Nordic erau elemente de probă pertinente, deși nu le-a verificat, trebuie să se arate cele ce urmează.
- 57 Controlul de legalitate instituit la articolul 263 TFUE implică faptul că Tribunalul exercită un control atât de drept, cât și de fapt asupra argumentelor invocate de un reclamant împotriva actului atacat și că el are competența de a aprecia probele și de a anula actul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2014, Telefónica și Telefónica de España/Comisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punctul 53).
- 58 În domeniul politicii comerciale comune și în mod cu totul special în materie de măsuri de apărare comercială, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze, astfel încât controlul jurisdicțional al acestei largi puteri de apreciere trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 35 și 36, precum și jurisprudența citată).
- 59 În plus, reiese în egală măsură dintr-o jurisprudență constantă a Curții că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a instituțiilor menționate în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să constate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns acestea. Prin urmare, Tribunalul are sarcina să verifice nu numai exactitatea materială a elementelor de probă invocate, precum și fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente reprezintă toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile care au fost deduse din acestea (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 37, precum și jurisprudența citată).
- 60 La punctul 84 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că ponderea reținută de Comisie, care se bazează pe o comparație în raport cu vânzările totale ale produsului în cauză către Uniune între, pe de o parte, vânzările directe și indirecte către clienți independenți și, pe de altă parte, vânzările către întreprinderile prelucrătoare afiliate pentru transformare în rulouri de mici dimensiuni, a avut un impact asupra calculului marjei dumpingului practicat de Hansol, deoarece nivelul de dumping pentru vânzările directe și indirecte ale produsului în cauză era sensibil mai mic decât

cel practicat pentru vânzările către întreprinderile prelucrătoare afiliate în vederea transformării produsului în cauză în rulouri de mici dimensiuni. În continuare, Tribunalul a apreciat în esență, la punctele 85-86 din hotărârea atacată, că, deși Comisia dispunea de date referitoare la volumele produselor în cauză pe care Schades Nordic le-a achiziționat de la Hansol și pe care le-a revândut unor clienți independenți, ea a considerat totuși că aceste vânzări, la fel ca cele către Heipa și R+S, fuseseră realizate integral în vederea transformării produsului în cauză în rulouri de mici dimensiuni. În sfârșit, Tribunalul a dedus din neluarea în considerare de către Comisie a datelor societății Schades Nordic că, la calcularea marjei de dumping pe baza societății Schades, această instituție a atribuit o pondere prea mare vânzărilor către întreprinderile prelucrătoare afiliate în vederea transformării în rulouri de mici dimensiuni, crescând astfel dumpingul real practicat de Hansol. Întrucât calculele Comisiei nu reflectau amploarea reală a dumpingului practicat de Hansol, Tribunalul a apreciat, la punctul 87 din hotărârea atacată, că Comisia încălcase articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.

- 61 Procedând astfel, Tribunalul a exercitat controlul de legalitate care îi incumbă în temeiul articolului 263 TFUE, verificând dacă Comisia luase în considerare toate datele pertinente privind revânzarea produsului în cauză de întreprinderile prelucrătoare afiliate și dacă datele astfel luate în considerare permiteau acestei instituții să stabilească în mod suficient de fiabil amploarea dumpingului practicat de Hansol.
- 62 Faptul că Tribunalul nu a verificat datele referitoare la vânzările produsului în cauză efectuate de Schades Nordic către clienți independenți nu înseamnă că el a denaturat elemente de probă sau că a înlocuit aprecierea Comisiei cu propria apreciere. Astfel, din moment ce aceste date fuseseră prezentate în mod corespunzător Comisiei în cursul procedurii de anchetă, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 52-55 din prezenta hotărâre, și erau *a priori* relevante pentru calcularea dumpingului, Comisia ar fi trebuit să le ia în considerare și să le verifice. Controlul exercitat de Tribunal s-a referit la consecințele neluării în considerare și ale neverificării acestor date asupra validității aprecierilor Comisiei cu privire la dumpingul practicat. Faptul că, având în vedere datele menționate, era posibil cel puțin ca Comisia să fi atribuit o pondere prea mare vânzărilor către întreprinderile prelucrătoare afiliate pentru transformarea în rulouri de mici dimensiuni crescând astfel dumpingul real practicat de Hansol era suficient pentru a repune în discuție fiabilitatea și caracterul obiectiv al aprecierii de către Comisie a dumpingului practicat de Hansol.
- 63 Prin urmare, Tribunalul a putut să considere, la punctul 87 din hotărârea atacată, că calculele Comisiei nu reflectau amploarea reală a dumpingului practicat de Hansol. Prin urmare, fără a săvârși o eroare de drept, Tribunalul a considerat, pentru acest motiv, la punctele 87 și 105 din hotărârea atacată, că Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (11) și articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Prin urmare, el putea admite, la punctul 92 din hotărârea atacată, prima critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv invocat în primă instanță și, la punctul 106 din hotărârea atacată, primul aspect al celui de al doilea motiv în primă instanță.
- 64 Contrar celor susținute de Comisie, această apreciere a Tribunalului nu implică o contradicție între luarea în considerare a datelor individuale ale societății Schades Nordic și caracterul reprezentativ al datelor societății Schades. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 85 și 86 din hotărârea atacată, Comisia decisese să utilizeze datele societății Schades pentru a calcula marja de dumping cu privire la vânzările Hansol către celelalte trei întreprinderi prelucrătoare afiliate. În vederea efectuării acestui calcul, Comisia a considerat că Schades era singura întreprindere prelucrătoare afiliată din grupul Hansol care revânduse produsul în cauză unor clienți independenți. Datele societății Schades Nordic indicau însă că și aceasta din urmă

revânduse un anumit volum din produsul în cauză unor clienți independenți. Ținând seama de faptul că Comisia cunoștea că Schades revânduse anumite cantități din produsul în cauză unor clienți independenți fără transformare, Tribunalul a apreciat că ea ar fi trebuit să reflecte această situație la nivelul vânzărilor produselor în cauză către celelalte întreprinderi prelucrătoare afiliate. Un astfel de raționament este lipsit de contradicție. Într-adevăr, caracterul reprezentativ al datelor societății Schades nu exclude nicidecum afectarea de erori a calculului întemeiat pe aceste date, ținând seama de neluarea în considerare a tuturor datelor pertinente în această privință.

- 65 Prin urmare, pentru ansamblul considerațiilor care precedă, primul motiv de recurs trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 66 Comisia, susținută de ETPA, consideră că, la punctele 152-158 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept efectuând o interpretare ce face o diferență absolută între situația avută în vedere la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, în care un exportator nu comercializează produsul care face obiectul anchetei pe piața sa internă, și cea avută în vedere la articolul 2 alineatul (3) primul paragraf din același regulament, în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în care vânzările sunt insuficiente. Prin urmare, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază la calcularea valorii normale a Artone.
- 67 Această interpretare ar fi contrară modului de redactare a articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, care, în diferite versiuni lingvistice, prevede că valoarea normală „poate” fi stabilită potrivit metodei descrise la paragraful menționat. Această dispoziție nu ar prevedea o obligație, ci o posibilitate. Potrivit ETPA, o asemenea interpretare ar fi confirmată de geneza acestei dispoziții.
- 68 Interpretarea articolului 2 din regulamentul de bază reținută de Tribunal nu ar fi conformă cu articolul 2.2 din acordul antidumping, care prevede că lipsa vânzărilor pe piața internă nu poate conduce decât la două metode care permit stabilirea valorii normale, și anume fie construirea pe baza costului de producție, urmată de Comisie în speță, fie utilizarea unui preț de export reprezentativ către o țară terță adecvată.
- 69 Interpretarea Tribunalului se opune, potrivit Comisiei, naturii individuale a taxei antidumping, astfel cum rezultă aceasta în special din articolul 9 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, care urmărește să incite la privilegierea, cu ocazia stabilirii valorii normale, mai degrabă a datelor proprii exportatorului decât a datelor celorlalți producători.
- 70 Comisia consideră că interpretarea reținută de Tribunal restrânge protecția drepturilor procedurale ale societății supuse anchetei. Această întreprindere ar fi plasată într-o situație defavorabilă atunci când autoritatea însărcinată cu ancheta utilizează datele unui alt producător-exportator pentru calcularea valorii normale. Într-o astfel de situație, această întreprindere nu ar avea acces decât la versiunea neconfidențială a datelor furnizate de concurentul său.

- 71 Interpretarea reținută de Tribunal echivalează, potrivit Comisiei, cu a separa în mod artificial situația în care nu s-a efectuat nicio comercializare de cea în care nu s-a efectuat nicio vânzare în cadrul operațiunilor comerciale normale. Totuși, aceste situații s-ar suprapune parțial. ETPA subliniază că nu ar exista o distincție juridică între o situație caracterizată prin lipsa vânzărilor și cea în care vânzările sunt insuficiente în țara exportatoare.
- 72 Comisia consideră că Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), la care Tribunalul s-a referit la punctul 152 din hotărârea atacată, este lipsită de relevanță în speță, întrucât acea hotărâre privea numai definiția noțiunii de „vânzări în cadrul operațiunilor comerciale normale” în sensul articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 73 ETPA consideră că articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază are în vedere, la primul paragraf, o situație diferită de cea avută în vedere la al doilea paragraf al acestuia. Prin urmare, interpretarea primului paragraf al acestei dispoziții care rezultă din Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), nu ar putea fi aplicată celui de al doilea paragraf al aceleiași dispoziții. ETPA adaugă că, contrar celor indicate de Tribunal la punctul 157 din hotărârea atacată, diferențele dintre Hansol și Artone în ceea ce privește structura costurilor și prețurile de vânzare nu reprezintă motivul pentru care Comisia nu a stabilit valoarea normală a Artone pe baza prețurilor acesteia din urmă. Conform articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia ar fi stabilit că volumul vânzărilor a două dintre produsele Artone nu erau reprezentative și, ca urmare a acestui fapt, s-ar fi orientat spre metoda prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din acest regulament. Comisia și-ar fi justificat decizia de a utiliza costul de producție în locul prețurilor altor vânzători sau producători din cauza diferențelor dintre Artone și Hansol în ceea ce privește structurile costurilor și a prețurile de vânzare practicate.
- 74 Hansol consideră că există o ordine ierarhică între metodele de stabilire a valorii normale prevăzute la articolul 2 din regulamentul de bază. Din împărțirea articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază în mai multe paragrafe ar rezulta că valoarea normală trebuie să se bazeze în principal pe prețurile interne. Împrejurarea că, în temeiul structurii acestor împărțiri, trebuie acordată preferință prețurilor interne ale producătorului-exportator mai degrabă decât prețurilor interne ale altor vânzători sau producători pentru determinarea valorii normale nu ar însemna totuși că trebuie să se acorde prioritate unei valori normale construite în raport cu o valoare normală bazată pe prețurile interne. O astfel de interpretare ar fi contrară aprecierii Curții din Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 20), potrivit căreia stabilirea valorii normale pe baza prețurilor constituie regula, în timp ce construirea valorii normale este excepția.
- 75 Pe de altă parte, Hansol consideră că raționamentul Comisiei este contrar practicii sale anterioare și că nici acordul antidumping, care nu conține o dispoziție similară cu articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, nici protecția drepturilor procedurale ale părților interesate nu se opun interpretării articolului 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază reținute de Tribunal.

Aprecierea Curții

- 76 Determinarea valorii normale a unui produs constituie una dintre etapele esențiale care trebuie să permită stabilirea existenței unui eventual dumping (Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 19, și Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 20).

- 77 Pentru a determina această valoare normală, articolul 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază prevede că ea se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare. Al doilea paragraf al acestei dispoziții precizează că, în cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.
- 78 Articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază enunță astfel principiul general potrivit căruia valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țările exportatoare (Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 19).
- 79 Acest principiu general se aplică cu prioritate la stabilirea valorii normale. Astfel, după cum a amintit Tribunalul la punctul 148 din hotărârea atacată, Curtea a statuat deja că atât din modul de redactare, cât și din economia articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază rezultă că prețul efectiv plătit sau care urmează să fie plătit în cadrul operațiunilor comerciale normale este cel care trebuie luat în considerare în principiu cu prioritate pentru a se stabili valoarea normală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 20 și jurisprudența citată). Întrucât articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază precizează că acest principiu general se aplică atunci când condițiile primului paragraf al acestei dispoziții nu sunt îndeplinite, el trebuie să fie în egală măsură interpretat în sensul că se aplică cu prioritate în raport cu metodele de stabilire a valorii normale.
- 80 În temeiul articolului 2 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul de bază, nu se poate deroga de la aplicarea principiului general enunțat la articolul 2 alineatul (1) din același regulament decât în cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală fiind calculată fie pe baza costului de producție din țara de origine la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costuri și pentru profit, fie pe baza unor prețuri de export reprezentative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 81 Articolul 2 alineatul (1) primul și al doilea paragraf și articolul 2 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul de bază instituie, așadar, o ierarhie între metodele de stabilire a valorii normale care sunt enunțate în aceste dispoziții. În consecință, contrar celor susținute de Comisie, situațiile vizate de fiecare dintre metodele menționate nu se suprapun.
- 82 Această interpretare nu contravine obligației de a interpreta articolul 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază în conformitate cu articolul 2.2 din acordul antidumping. Desigur, primatul acordurilor internaționale încheiate de Uniune față de textele de drept derivat al Uniunii impune ca acestea din urmă să fie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu aceste acorduri (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 31 și jurisprudența citată). Cu toate acestea, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 108 din concluzii, acordul antidumping nu conține o dispoziție similară cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, care nu se referă la împrejurarea, vizată la articolul 2.2 din acordul antidumping, a inexistenței unor vânzări.

- 83 În plus, contrar celor susținute de Comisie, interpretarea prevăzută la punctele 78-81 din prezenta hotărâre nu aduce atingere drepturilor procedurale ale exportatorilor. Astfel, dacă valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor exportatori sau producători în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, aceste drepturi pot fi garantate prin rezumate neconfidențiale ale datelor acestor alți exportatori sau producători.
- 84 În sfârșit, în ceea ce privește critica formulată de ETPA împotriva punctului 157 din hotărârea atacată, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 79 și 80 din prezenta hotărâre, nu se poate deroga de la aplicarea metodelor de determinare a valorii normale pe baza prețului de vânzare a produsului similar pe piața internă a țării exportatoare decât în cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care ele nu permit, din cauza unei situații speciale a pieței, efectuarea unei comparații valabile. Numai în asemenea cazuri articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază permite fie construirea valorii normale pe baza costului de producție în țara de origine, fie determinarea acesteia pe baza prețului de export. Prin urmare, Tribunalul nu a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctul 157 din hotărârea atacată, că diferențele dintre structurile costurilor și prețurile de vânzare ale Artone și ale Hansol nu fac parte din derogările de la metoda de stabilire a valorii normale în funcție de prețurile reale de pe piața internă a țării exportatoare.
- 85 Prin urmare, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat în esență, la punctele 152-158 din hotărârea atacată, că din articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază rezultă că, în cazul în care exportatorul nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor vânzători sau producători, iar nu pe baza costurilor de producție ale societății în cauză și că Comisia a încălcat acest articol la calcularea valorii normale pentru tipuri ale produsului în cauză aparținând societății Artone.
- 86 Al doilea motiv de recurs trebuie, așadar, să fie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 87 Comisia, susținută de ETPA, arată că motivele expuse la punctele 196-205 și 208-213 din hotărârea atacată sunt afectate de o eroare de drept. Tribunalul a statuat că, în cadrul calculării marjei de prejudiciu, Comisia era obligată să calculeze marja de subcotare aferentă revânzărilor de rulouri jumbo de către societățile afiliate pe baza prețurilor de vânzare convenite între Schades și clienții săi independenți, iar nu, astfel cum a procedat Comisia, aplicând prin analogie articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, prin aducerea prețurilor de vânzare reale la un preț CIF la frontiera Uniunii. Or, în lipsa unei definiții și a unei metode pentru calculul marjei de subcotare, Comisia consideră că acest calcul ținea de largă sa putere de apreciere. În plus, calculul său ar fi justificat ținând seama de articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază, care prevede că existența unei subcotări semnificative a prețurilor trebuie examinată la nivelul „importurilor care fac obiectul unui dumping”, iar nu la nivelul prețului lor de revânzare ulterioară pe piața Uniunii. Evaluarea Tribunalului ar rezulta în mod eronat dintr-o evaluare efectuată în temeiul dreptului concurenței în locul uneia efectuate în temeiul dreptului politicii comerciale și ar construi în mod eronat și discriminatoriu un preț de export distinct pentru calcularea cuantumului dumpingului de cel luat în considerare pentru stabilirea prejudiciului.

- 88 Hansol consideră că Tribunalul nu a săvârșit o eroare atunci când a statuat că Comisia a utilizat o metodă eronată pentru calcularea marjei de subcotare în regulamentul în litigiu.
- 89 În primul rând, Hansol consideră că aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază încalcă în mod vădit articolul 3 alineatul (1) din acest regulament, întrucât aceste dispoziții au obiecte diferite.
- 90 În al doilea rând, Hansol susține că rezultă din practica OMC și a Comisiei că examinarea existenței unei subcotări semnificative a prețurilor impune compararea prețurilor nu la nivelul „importurilor care fac obiectul unui dumping”, ci la același nivel comercial, care este definit în funcție de tipul de clienți. A aplica articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru calcularea marjei de subcotare ar echivala, în speță, cu compararea unor prețuri care nu sunt comparabile, întrucât nu ar conține aceleași componente de preț. Aplicarea acestei dispoziții din regulamentul de bază ar conduce la efectuarea unor ajustări la un nivel mai în amonte al lanțului de distribuție decât vânzările din Uniune.
- 91 În al treilea rând, Hansol consideră că metodele de calculare a dumpingului nu sunt comparabile cu cele pentru calcularea prejudiciului, ceea ce Comisia ar fi admis în practica sa anterioară. În plus, această practică și Hotărârea din 30 noiembrie 2011, *Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704, punctul 63)*, precum și Hotărârea din 10 aprilie 2019, *Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 187)*, ar contrazice argumentul potrivit căruia efectele asupra prețurilor cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping ar trebui evaluate la nivelul frontierei Uniunii. Potrivit Hansol, prețurile nu trebuie comparate la nivelul frontierei Uniunii, ci la nivelul vânzării către primul client independent, întrucât concurența în Uniune se desfășoară la acest nivel.
- 92 În al patrulea rând, Hansol susține că vânzările efectuate în Uniune prin intermediul unor entități afiliate și cele efectuate direct către clienți independenți se încadrează în două situații diferite pe care Comisia le-a tratat în mod identic, cu încălcarea principiului egalității de tratament.
- 93 Hansol consideră că obiecțiunile Comisiei îndreptate împotriva punctului 204 din hotărârea atacată sunt inadmisibile întrucât vizează elemente de fapt.

Aprecierea Curții

- 94 Conform articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de bază, pentru a putea supune un produs care face obiectul unui dumping unei taxe antidumping, este necesar ca punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii să cauzeze un prejudiciu.
- 95 Pentru a stabili acest prejudiciu, articolul 3 alineatul (2) din acest regulament prevede că trebuie efectuată o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului lor asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii, precum și a efectului lor asupra industriei Uniunii. În ceea ce privește efectul importurilor asupra prețurilor, articolul 3 alineatul (3) din regulamentul menționat precizează că se va analiza dacă există, pentru aceste importuri, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii.
- 96 Trebuie să se observe că, la punctele 196-205 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit prejudiciul cauzat în cazul revânzării produsului în cauză de către o întreprindere prelucrătoare afiliată nu pe baza prețului

produsului în cauză la momentul revânzării sale de Schades către primii săi clienți independenți pe piața Uniunii, ci pe baza unui preț CIF la frontiera Uniunii construit, la fel cum s-a procedat pentru calcularea prejudiciului cauzat de vânzarea de către Schades a produsului în cauză transformat în rulouri de mici dimensiuni pe aceeași piață.

- 97 La punctul 199 din hotărârea atacată, Tribunalul a dedus din Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704), că, în cadrul stabilirii prejudiciului și a punctului de referință în raport cu care trebuia să se calculeze prețurile produselor Hansol care trebuiau să fie comparate cu prețurile din industria Uniunii, prețurile negociate între o întreprindere și clienții săi, iar nu prețurile de la un stadiu intermediar, erau cele care au putut determina decizia acestor clienți de a achiziționa produsul acestei întreprinderi, iar nu pe cel din industria Uniunii. Or, în cazul revânzării, Tribunalul a considerat că produsul în cauză însuși era cel care intra în concurență cu produsul similar din industria Uniunii și care cauza un prejudiciu acestei industrii. Tribunalul a dedus de aici, la punctul 201 din hotărârea atacată, că, în ceea ce privește revânzările produsului în cauză de către Schades, „punctul de referință” nu se situa la nivelul frontierei Uniunii, ci la nivelul clienților independenți ai acestei întreprinderi de prelucrare afiliate. Tribunalul a statuat, la punctul 203 din hotărârea atacată, că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a luat în considerare, în cadrul stabilirii prejudiciului pentru aceste revânzări către clienți independenți, un preț de export din care erau deduse costurile VGA și un profit.
- 98 Pentru a aprecia dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aceste aprecieri, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 58 din prezenta hotărâre, în materia măsurilor de apărare comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere, astfel încât controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite de apreciere a acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere.
- 99 Întrucât examinarea existenței unei subcotări a prețurilor este o problemă complexă din punct de vedere economic pentru care regulamentul de bază nu impune nicio metodă specifică, Comisia se bucură de o largă putere de apreciere în această privință. Rezultă că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 58 din prezenta hotărâre, aplicarea prin analogie a metodei de construire a prețurilor prevăzută la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru a examina o subcotare a prețurilor poate fi avută în vedere atât timp cât această metodă se înscrie în cadrul juridic prevăzut de regulamentul de bază și nu conduce la un rezultat vădit eronat.
- 100 În această privință, trebuie să se țină seama de două cerințe specifice impuse de regulamentul de bază la calcularea existenței unei subcotări a prețurilor.
- 101 Pe de o parte, articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază impune ca acest calcul să se facă prin examinarea obiectivă a efectelor importurilor asupra prețurilor. Această cerință implică ea însăși ca o comparare a prețurilor să aibă loc în același stadiu de comercializare a produselor în cauză. Astfel, numai cu această condiție, *primo*, efectul real al importurilor asupra prețurilor unui produs similar din industria Uniunii poate fi luat corect în considerare, *secundo*, vânzările produsului în cauză și vânzările produsului similar din industria Uniunii pot fi considerate ca având același „punct de referință”, *tertio*, prețurile de vânzare către primii clienți independenți a produselor în cauză pot fi luate în considerare în mod obiectiv pentru calcularea subcotării și, *quarto*, compararea prețurilor la nivelul la care se derulează concurența în cadrul Uniunii poate fi pertinentă.

- 102 Pe de altă parte, din coroborarea articolului 1 alineatul (1) cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază rezultă că prejudiciul trebuie apreciat cu ocazia „punerii în liberă circulație în cadrul Uniunii” a produsului care face obiectul unui dumping. În consecință, calcularea subcotării trebuie efectuată, în principiu, la nivelul importurilor care fac obiectul dumpingului.
- 103 În speță, din constatările Tribunalului reiese că Comisia a apreciat existența unei subcotări a prețurilor produsului în cauză prin compararea prețului franco fabrică practicat de producătorii europeni care comercializează produse echivalente produsului în cauză cu prețul CIF la frontiera Uniunii al produsului în cauză. Acesta din urmă corespunde prețului punerii sale în liberă circulație în cadrul Uniunii, cu alte cuvinte prețului de import imediat după vămuirea la frontiera Uniunii a acestui produs. Astfel, Comisia a comparat prețurile practicate de producătorul european și de importator la stadiul inițial al comercializării produsului în cauză.
- 104 După cum susține în mod întemeiat Comisia, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că acest raționament era viciat de o eroare vădită de apreciere. Astfel, prin acesta se urmărea, în conformitate cu cerințele articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, să se garanteze că comparația prețurilor se face în mod obiectiv în același stadiu de comercializare și corespunde, în ceea ce privește produsul care face obiectul dumpingului, nivelului importurilor.
- 105 Mai precis, Comisiei îi era permis ca, în vederea garantării unei comparații obiective a prețurilor la nivelul primei puneri în liberă circulație a produsului în cauză în Uniune, să construiască acest preț CIF la frontiera Uniunii prin deducerea unor costuri VGA și a unui profit din prețul de revânzare a produsului în cauză de către Schades unor clienți independenți. Astfel, această aplicare prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază ține de marja largă de apreciere de care dispune Comisia pentru punerea în aplicare a articolului 3 alineatul (2) din acest regulament și, prin urmare, nu putea fi considerată, în sine, ca fiind afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 106 În plus, contrar celor statuate de Tribunal, în esență, la punctul 201 din hotărârea atacată, luarea în considerare a prețului primei revânzări către un client independent pe piața Uniunii de către întreprinderea prelucrătoare afiliată nu corespunde stadiului de comercializare franco fabrică a produsului echivalent care provine din industria Uniunii, ci unui stadiu ulterior al comercializării acestui produs. Astfel, prețul de vânzare al întreprinderii prelucrătoare afiliate către primul client independent nu este prețul de import, ci un preț de revânzare.
- 107 Rezultă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 203 din hotărârea atacată, că Comisia decisese în mod eronat să deducă costurile VGA și un profit pentru revânzările produsului în cauză efectuate de Schades unor clienți independenți în vederea determinării prețurilor de export ale produsului respectiv în cadrul stabilirii prejudiciului.
- 108 Aprecierea Tribunalului, de la punctul 204 din hotărârea atacată, cu privire la incidența pretensei erori a Comisiei asupra validității nivelului de subcotare a prețurilor reținută în regulamentul în litigiu este, prin urmare, de asemenea eronată, fără a fi necesară pronunțarea asupra aspectului dacă aprecierea menționată constituie o apreciere de fapt pe care Comisia nu o putea invoca în recursul său.
- 109 Rezultă că Tribunalul a admis în mod eronat, la punctul 205 din hotărârea atacată, al doilea aspect al celui de al cincilea motiv în primă instanță.

- 110 Trebuie să se mai arate că, la punctele 208-212 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat în esență că calculul marjei de subcotare a prețurilor cu 9,4 %, reținută de Comisie în regulamentul în litigiu, era întemeiat și pe eroarea de stabilire a ponderii vânzărilor săvârșită la calcularea dumpingului. În măsura în care nu era exclusă posibilitatea ca aceste erori să afecteze concluzia Comisiei referitoare la analiza subcotării prețurilor și la examinarea prejudiciului suferit de industria Uniunii, Tribunalul a admis și al treilea aspect al celui de al cincilea motiv în primă instanță.
- 111 Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 47-65 din prezenta hotărâre, Tribunalul a concluzionat în mod întemeiat că Comisia a săvârșit o eroare care afecta fiabilitatea stabilirii ponderii vânzărilor pentru calculul dumpingului. În plus, nu se contestă că aceeași pondere a fost utilizată pentru calcularea subcotării prețurilor. Eroarea care afectează calculul ponderii vânzărilor repune, așadar, în discuție fiabilitatea aprecierilor Comisiei cu privire la marja de subcotare a prețurilor reținută în regulamentul în litigiu.
- 112 În consecință, în pofida faptului că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 98-107 din prezenta hotărâre, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin sancționarea modului de calcul al Comisiei pentru stabilirea prejudiciului cauzat de revânzarea produsului în cauză de către o întreprindere prelucrătoare afiliată, Tribunalul a putut să aprecieze în mod întemeiat că nu era exclusă posibilitatea ca eroarea săvârșită de Comisie în calculul ponderii vânzărilor să fi afectat analiza subcotării prețurilor și examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra produselor similare din industria Uniunii. Prin urmare, Tribunalul putea admite, la punctul 212 din hotărârea atacată, al treilea aspect al celui de al cincilea motiv în primă instanță. În consecință, al treilea motiv trebuie respins ca inoperant.
- 113 Având în vedere tot ceea ce precedă, Tribunalul putea conchide, la punctul 213 din hotărârea atacată, în sensul anulării regulamentul în litigiu în măsura în care vizează Hansol.
- 114 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că recursul principal trebuie să fie respins.

Cu privire la recursul incident

- 115 În susținerea recursului incident formulat, ETPA invocă două motive, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază și, respectiv, pe încălcarea articolului 18 din același regulament în cadrul aprecierii de către Tribunal a ponderii, pe de o parte, a vânzărilor produselor în cauză către clienți independenți și, pe de altă parte, a vânzărilor acestora către întreprinderile prelucrătoare afiliate în vederea transformării lor în rulouri de mici dimensiuni.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 116 ETPA consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 84-87, 92 și 100-106 din hotărârea atacată, că Comisia încălcăse articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază prin faptul că a calculat marja de dumping pe baza unei ponderi fără să fi ținut seama de faptul că o parte mai mare din vânzările către întreprinderile prelucrătoare afiliate decât cea luată în considerare de Comisie era destinată revânzării, iar nu transformării.

- 117 Cu titlu principal, ETPA consideră că Tribunalul a încălcat articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, întrucât această dispoziție nu conține nici o cerință, nici o indicație cu privire la metoda exactă de calcul al ponderii. Hotărârea atacată s-ar limita să menționeze o încălcare a acestei dispoziții fără a preciza elementele sau cerințele specifice pe care Comisia le-ar fi încălcat.
- 118 În subsidiar, ETPA consideră că aprecierea Tribunalului este afectată de o eroare de drept, întrucât articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază nu ar impune aplicarea metodei utilizate pentru construirea unor prețuri de export la calcularea ponderii.
- 119 ETPA consideră că datele societății Schades nu erau reprezentative decât în scopul calculării prețului de export pentru întreprinderile prelucrătoare afiliate, însă nu în scopul calculării volumelor de vânzări ale întreprinderilor prelucrătoare afiliate care nu au cooperat și care nu au putut fi verificate. Regulamentul de bază nu ar impune Comisiei să calculeze aceste volume în scopul ponderii. Tribunalul nu putea considera că aceste volume ar reflecta exact volumele de vânzări ale întreprinderilor prelucrătoare afiliate.
- 120 Aprecierile Tribunalului potrivit cărora calculele efectuate de Comisie nu ar reflecta amploarea reală a dumpingului practicat și atribuirea aceleiași procentaj precum cel al Schades vânzărilor de rulouri jumbo netransformate pentru vânzările celorlalte trei întreprinderi prelucrătoare afiliate ar permite să se reflecte mai pe deplin amploarea dumpingului ar fi lipsite de temei factual și juridic.
- 121 În ceea ce privește lipsa de temei factual, ETPA susține că, din moment ce nu exista nicio informație disponibilă privind două întreprinderi prelucrătoare afiliate care nu au cooperat și că informațiile privind o a treia întreprindere prelucrătoare afiliată nu au fost verificate, Tribunalul nu putea ști ceea ce ar reflecta cu exactitate volumele de vânzări ale acestor întreprinderi prelucrătoare. În plus, dacă vânzările de către Schades de rulouri jumbo către clienții independenți, care reprezentau volumul cel mai mare, ar fi fost utilizate pentru întreprinderile prelucrătoare afiliate, acest lucru ar fi redus marja de dumping prin creșterea artificială a părții de vânzări de rulouri jumbo către clienții independenți.
- 122 În ceea ce privește lipsa unui temei juridic, ETPA consideră că nici jurisprudența, nici modul de redactare a articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază nu lasă să se înțeleagă că, în lipsa unor informații verificate disponibile, o marjă de dumping bazată pe o pondere aproximativă ar împiedica această marjă de dumping să reflecte amploarea reală a dumpingului.
- 123 Hansol consideră că primul motiv al recursului incident trebuie respins ca vădit nefondat.

Aprecieria Curții

- 124 Tribunalul a amintit în mod întemeiat, la punctele 74 și 75 din hotărârea atacată, că articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază prevede două metode pentru a stabili existența unor marje de dumping în perioada de anchetă, și anume, în primul rând, metoda așa-zisă „simetrică”, bazată fie pe compararea între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Uniune, fie pe compararea între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Uniune, tranzacție cu tranzacție, și, în al doilea rând, metoda așa-zisă „asimetrică” a valorii normale și a prețului de export, bazată pe compararea unei valori normale medii ponderate a prețurilor tuturor exporturilor individuale către Uniune.

- 125 Deși această dispoziție nu prevede o metodă pentru calcularea ponderării între, pe de o parte, vânzările directe și indirecte ale produsului în cauză către clienți independenți și, pe de altă parte, cele ale întreprinderilor prelucrătoare afiliate în vederea unei transformări în rulouri de mici dimensiuni, nu este mai puțin adevărat că rezultă din finalitatea dispoziției menționate că, indiferent de metoda aleasă și de modul în care Comisia o aplică în mod concret, ea trebuie să permită reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 54).
- 126 Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 57-65 din prezenta hotărâre, Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctele 84-87 din hotărârea atacată, că, la punerea în aplicare a metodei simetrice pe care Comisia o alesese în speță, aceasta nu reușise să reflecte în mod fiabil amploarea reală a dumpingului practicat.
- 127 Astfel, contrar celor susținute de ETPA, Tribunalul a indicat în mod expres care cerință a articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază fusese încălcată de Comisie în regulamentul în litigiu, și anume cea corespunzătoare finalității acestei dispoziții, care constă în a se asigura că metoda utilizată reflectă amploarea reală a dumpingului practicat.
- 128 Prin urmare, critica invocată cu titlu principal în cadrul primului motiv al recursului incident trebuie respinsă ca nefondată.
- 129 În ceea ce privește critica invocată cu titlu subsidiar, potrivit căreia articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază nu impune Comisiei să aplice, pentru calculul ponderii, metoda utilizată pentru construirea prețului de export, trebuie să se constate că acest motiv se întemeiază pe o lectură eronată a hotărârii atacate.
- 130 Astfel, nu reiese nicidecum din cuprinsul punctelor 83-87 din hotărârea atacată că Tribunalul a statuat că Comisia ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru a calcula ponderea marjelor de dumping. Tribunalul a statuat că ponderarea marjelor de dumping între vânzările produsului în cauză către clienți independenți și vânzările către întreprinderile prelucrătoare afiliate, aplicată de Comisie, nu reflecta amploarea reală a dumpingului practicat de Hansol, astfel cum impune articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.
- 131 În continuare, ETPA contestă aprecierea Tribunalului de la punctele 85 și 86 din hotărârea atacată potrivit căreia Comisia a decis să utilizeze datele societății Schades pentru a calcula marja de dumping cu privire la vânzările efectuate de Hansol celorlalte trei întreprinderi prelucrătoare afiliate, omițând să ia în considerare datele referitoare la Schades Nordic. Trebuie să se constate că această argumentație este îndreptată împotriva unei aprecieri de fapt.
- 132 Or, din articolul 256 TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele, cu excepția cazului în care inexactitatea materială a constatărilor sale ar rezulta din înscrisurile dosarului care i-au fost înaintate, și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Rezultă că, din moment ce probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acestor fapte au fost obținute în mod legal și au fost respectate principiile generale ale dreptului, precum și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor, numai Tribunalul are competența de a aprecia valoarea care trebuie să fie atribuită elementelor care i-au fost prezentate. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării

acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții (Hotărârea din 2 iunie 2016, Photo USA Electronic Graphic/Consiliul, C-31/15 P, nepublicată, EU:C:2016:390, punctele 50 și 51, precum și jurisprudența citată).

- 133 Având în vedere că ETPA contestă o apreciere factuală fără a invoca o denaturare a faptelor, Curtea nu este competentă să se pronunțe cu privire la această chestiune.
- 134 Pe de altă parte, argumentația ETPA potrivit căreia Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctele 86 și 87 din hotărârea atacată, că faptul de a utiliza volumele de vânzări ale Schades pentru vânzările celorlalte trei întreprinderi prelucrătoare afiliate reflecta mai precis dumpingul practicat de Hansol, aceasta provine dintr-o lectură eronată a hotărârii atacate. Astfel, la punctele menționate, Tribunalul a constatat numai că, întrucât nu a ținut seama de faptul că din datele puse la dispoziția sa rezulta că nu numai Schades, ci și una dintre celelalte întreprinderi prelucrătoare afiliate, și anume Schades Nordic, revindeau produsele în cauză unor clienți independenți, Comisia atribuisese o pondere prea mare vânzărilor întreprinderilor prelucrătoare afiliate pentru transformarea în rulouri de mici dimensiuni, crescând prin aceasta dumpingul real practicat de Hansol.
- 135 În sfârșit, ETPA consideră că nici jurisprudența, nici modul de redactare a articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază nu se opun să se considere că o marjă de dumping bazată pe o pondere aproximativă, în lipsa unor informații verificate, ar împiedica această marjă de dumping să reflecte amploarea reală a dumpingului. Este însă suficient să se amintească faptul că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 47-65, precum și din cuprinsul punctelor 124 și 125 din prezenta hotărâre, Comisia era obligată să verifice datele societății Schades Nordic și să se asigure că calculele sale reflectă amploarea reală a dumpingului practicat.
- 136 Având în vedere considerațiile care precedă, critica invocată cu titlu subsidiar în cadrul primului motiv al recursului incident trebuie de asemenea respinsă ca nefondată și, prin urmare, primul motiv al recursului incident trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 137 ETPA consideră că punctele 86 și 87 din hotărârea atacată sunt afectate de o eroare de drept. În temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, Comisia ar fi fost autorizată să calculeze ponderea diferitelor canale de vânzare pe baza celor mai bune date disponibile. Potrivit ETPA, Hansol era conștientă de aceasta, deoarece, în cursul anchetei, Comisia îi indicase consecințele unei lipse de cooperare. Întrucât Hansol a solicitat ca trei întreprinderi prelucrătoare afiliate să nu completeze chestionarul antidumping, aceasta ar fi trebuit să știe că volumele de vânzări urmau să fie stabilite pe baza celor mai bune date disponibile.
- 138 Din moment ce Comisia dispunea de o largă putere de apreciere pentru a stabili ceea ce constituie cele mai bune date disponibile în fiecare caz specific și că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu ar fi considerat că Comisia a săvârșit o eroare vădită în aprecierea faptelor, ci ar fi statuat că utilizarea datelor privind vânzările Schades ar fi reflectat mai exact marja de dumping a Hansol, Tribunalul ar fi depășit limitele controlului său și ar fi înlocuit în mod nelegal punctul de vedere al Comisiei cu propriul punct de vedere.

139 Hansol consideră că al doilea motiv al recursului incident este vădit nefondat.

Aprecierea Curții

- 140 În temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia poate stabili constatări pe baza datelor disponibile în cazul în care o parte interesată nu cooperează sau furnizează informații false sau care induc în eroare.
- 141 În speță, este cert că, în cursul anchetei antidumping, Hansol a solicitat ca întreprinderile prelucrătoare afiliate, altele decât Schades, să fie exceptate să răspundă la chestionarele antidumping. De asemenea, nu se contestă că această cerere a fost acceptată de Comisie, astfel încât ea și-a limitat cererile de informații privind întreprinderile prelucrătoare afiliate la cele referitoare la Schades.
- 142 O astfel de cerere nu poate fi asimilată cu un refuz de a coopera în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. În consecință, contrar celor susținute de ETPA, această dispoziție nu se aplica în speță.
- 143 Împrejurarea că numai Schades a răspuns la chestionarul antidumping și că celelalte întreprinderi prelucrătoare afiliate au fost scutite să răspundă la acesta nu afectează obligația Comisiei de a lua în considerare datele pertinente de care a putut lua cunoștință în cursul procedurii administrative pentru a aprecia amploarea reală a dumpingului practicat. Astfel, după cum s-a arătat la punctele 49-51 din prezenta hotărâre, Comisia este obligată să ia în considerare aceste date având în vedere obiectivul regulamentulului de bază și obligația de diligență care îi revine.
- 144 Prin urmare, ETPA susține în mod eronat că Tribunalul a depășit limitele controlului său și a înlocuit în mod nelegal punctul de vedere al Comisiei cu punctul său de vedere atunci când, la punctele 85 și 86 din hotărârea atacată, a considerat că Comisia atribuisese o pondere prea mare vânzărilor către întreprinderile prelucrătoare afiliate pentru transformarea în rulouri de mici dimensiuni și, ca urmare a acestui fapt, mărise dumpingul real practicat de Hansol. Astfel, chiar dacă Comisia știa că o parte din vânzările produsului în cauză către Schades fusese revândută fără transformare unor clienți independenți și că știa că cel puțin o altă întreprindere prelucrătoare afiliată decât Schades revindea de asemenea produsul în cauză, ea considerase totuși că toate vânzările Hansol către trei întreprinderi prelucrătoare afiliate, altele decât Schades, fuseseră realizate în vederea unei transformări în rulouri de mici dimensiuni.
- 145 Rezultă că al doilea motiv al recursului incident trebuie de asemenea respins ca nefondat și, prin urmare, că recursul incident trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 146 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

- 147 În ceea ce privește recursul principal, întrucât Hansol a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea ei la plata cheltuielilor de judecată aferente acestui recurs.
- 148 Întrucât ETPA a căzut în pretenții în recursul său incident, iar Hansol a solicitat obligarea ETPA la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea acesteia din urmă la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul principal și recursul incident.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.**
- 3) Obligă European Thermal Paper Association (ETPA) la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.**

Semnături